

BJÖRKMAN, SAMUEL CHRISTER

**Commerce-rådet och ridd. af kongl. wasa-
orden Sam. Christ. Björkmans underdåniga
beswär til kongl. maj:t öfwer höglofl. kongl.
Swea hof-rätts utslag af d. 27 juni 1818,
rörande de emot förra direction**

Stockholm
1819

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> lla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Commerce-Rådet och Ridd. af Kongl. Wasa-Orden Sam. Christ.

Björkmans underdåniga Besvär til Kongl. Majt öfver
Höglofl. Kongl. Swea Hof-Rätts Utslag af d. 27 Juni 1818,
rörande de emot förra Directionen af Malmö-Discont-Verk
åtalade felagtigheter wid förvaltningen af samma Verk; jem-
te desß underdåniga påminnelser wid de af Advocat-Fiskalen
N. R. Kruse anförde underdåniga besvär emot bemålte Höglofl.
Kongl. Swea Hof-Rätts Utslag.

111111

1:0 Underdåniga Besvär.

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Genom Utslag af d. 27 Juni innewarande år har E. K. M. och Rikets Höglof. Swes Hof-Rätt ans sett sig kunna med Lag och Rättwisa förena, at i och för min delagtighet i de wid Förvaltningen af härwarande Discont-Werk begångne olagligheter, förklara mig skyldig til en bestraffning, som i förhållande til brottet, oerhörd i Sweriges häfder, Åfwen inom Barbariets område skulle kunna wäcka upseende, och tjena til et wärdigt motstycke för scener af dessa ohyssade Folkslags wäldsamma behandlingar.

Då sjelfwa menstligheten påfallar misnöjet med et så beskaffadt Utslag, begagnar jag härigenom den mig förunde rättighet at underdånigst andraga de skäl, hwarpå jag grundar min förhoppning, at E. K. M. af nåd och rättwisa tänkes ogilla och uphäfwa bemålte Des Hof-Rätts Utslag.

Uti min til Hög. Kongl. Hof-Rätten ingifne förklaring öfwer wederbörande åklagares i Målet gjorde påståenden, har jag med sanningens ofönsklade språk, på et uplysande och fullständigt sätt fördragit de skäl, som förantledt til de så wäl af Discont-Directionen som mig enskilt widtagne åtgärder; men då dessa både för mig och saken talande skäl, i Hög. Kongl. Hof-Rätten icke en gång tillwunnit sig upptagnings än mindre någon pröfnings-rätt; så utbeder jag mig den nåden, at under återopande af hela des innehåll, så densamma härhos underdånigst bifoga, ehuru jag ingalunda hyser något twifwelsmål derom, at den ju Åfwen bland öfrige Handlingarne är befinnlig.

Jag har hittills, så widt i min förmåga stäti, sökt at förswara Directionens handlings-sätt, i öfwerensstämmelse med den synpunkt, hwarifrån de af mig blifwit betraktade; men efter den bögst oförmodade wändning saken tagit, torde det nu mera i nåder tillåtas mig, at så upfylla en pligt emot mig sjelf, eller at endast förswara mina egna åtgärder, hwartil jag finner mig så mycket hellre förantlåten, som H. Kongl. Hof-Rätten, utan allt afseende derå, at jag icke förr än med året 1813 deltagit i Discont-Werks förvaltning, endast synes hafwa påstätt en så odelad upmärksamhet på sammanhanget af Lagm. och Ridd. Laurins i målet afgifne Slut-påstående, at densamma fått utgå både ledning och grund för beslutet, samt sålunda dömt mig, at ansvara för sådana felagtiga åtgärder deri jag på intet sätt deltagit.

Bland de flera mig origtigt tillwitade felagtigheter, som i mer eller mindre måtto grundlagt Kongl. Hof-Rättens i hufwudsaken meddelte Beslut, anser jag efternämnde wara af alltför wäsentlig beskaffenhet, för at utan anmärkning kunna förbigås.

At Directionen lemnat nya försträckningar på Reversaler i diktade namn, har aldrig stett under min förvaltnings-tid; derom undersöknings-Protocolleterne för den 27 Oct. och 14 Nov. sissl. år meddela en närmare uplysning.

At Handlanderne Ståhle och Kock i fingerade namn öfwertagit Lån, derföre säkre Lantagare förut warit tecknade, är i så måtto oförenligt med rätta förhållandet, som desse icke öfwertagit andra än sådana Lån, för hwilka antingen deras egne förbindelser eller dem tillhörige handlingar utgjort säkerheten, eller of, i följd af deras ingångne Borgen för på obestånd komne Lantagare, warit twungne at iltåda sig.

At diktade Titlar och benämningar blifwit de föregifne Lantagarne tillagde, derom har jag aldrig hwarken directe eller indirecte föransjaltat, då jag i öfrigt med Werks bokföring ingen besatning haft, och

At Revisorerne blifwit mislebde i saknad af Utlånings-handlingarne, är så mycket mera utan grund, som de alltid och wid hwarje Revision blifwit af Directionen til Revisorernes genomseende aflemnade.

Det Beslut som grundat sig på sådana Premiser, har E. R. M. och Rikets Högst. Swea Hof. Mitt behagat ante mig, jemte Directionens öfrige Ledamöter, wara lagligen öfvertygad at, i egenkap af Discont-Werkets Supploman, hafwa upfälligen förstått och förskingrat detta Werks under förwaltning innehafwande medel, förfallat Werkets Räkenskaper samt genom listiga utwägar och bedrägliga framställningar bidragit dertill, at E. R. M. och Rikens Ständer anförtrött Directionen föra Summor af Stats-Werkets och Bankens medel, jemte det Allmänheten härigenom blifwit förledd, at fört fara med penningars infäktande, mot Werkets Obligationer med 3 p:ct ränta, äfwen som at hafwa skifwit och begagnat falska Discont-Rederskal, samt swiftigen främjat egen winning och fördel på Werkets bekostnad.

Det är af mig förut fullkomligen obägalagdt, at wid mitt Inträde i Discont-Werket war redan grunden lagd til dess obestånd och förstöring, genom praktiserade ordningar och öfverträdelser af Reglementet i alla de delar som sedermera på en gång blifwit åtalade. Jag gif et dit af egen drift, utan för at motwära enskille Medborgares förtroende. Min befattning war at deltaga i Werkets förvaltning, och ej at controllera Directionens gbtomål. — Och om jag äfwen såsom en mindre uplyst Borgersman skulle hafwa förstått at upptäcka de felagtigheter i sjelfwa förvaltningen, som kunnat undgå ej mindre flere års Revisorers, än äfwen de sedermera särskilt tillförordnade Embetsmäns uwmärksamhet, så ägde jag wäl icke någon rättighet, eller i Reglementet föreskrifwen förbindelse, at på bekostnad af Werkets Credit uppenbata hwad jag saknade tillräcklig förmåga eller inflytelse, at kunna räta. — Sedan jag således infommit i detta olyckliga Werk, war det mitt bestämda öde, at der qwarblifwa åtminstone i 3:ne år, efter hwilken tids förtopp jag genom Bolagets enhålliga wäl ytterligare måste fört fara. I en sådan ställning, den jag alltför sent upptäckte, kunde alla mina bemödanen icke ingå i någon annan beräkning, än af genom uprätthållandet af Werkets Allmänna Credit, så widt görligt war, söka til at upjelpa det. — Om jag i dessa bemödanen misräknat mig på Walet af medlen til ändamålet winnande, så wäro också de misjeliga utwägarne derföre så, och dessa blifwo motarbetade af oslyckshändelser, och öfbrusfdda omständigheter, så at Werket, i stället af uphjelpas, blef än vidare bragdt til gränsen af undergång. Det kan endast tillhöra den, på hwars lott fallit wisdom och ett uplystare pröfningsförmåga, at bedömma, huruvida det varit höft handlädt af mig eller Directionen, at under sådana omständigheter för Allmänheten upptäcka Werkets irakade obestånd, och således sjelfwiltigt åstadkomma en lika olycklig katastrof, som på en sådan upptäckt sedermera följt, så länge hoppet ännu icke war helt och hållit förloradt om et ytterligare undersedd för Werket, som i likt fall hade mer än möjligheten för sig, at med egna krafter rädda sig sjelf från undergång och andra från förlust. Men enskiltes förlust hade i alla afseenden derigenom icke förekommit; ty, om och den så kallade Allmänhet, som nu är i fråga, blifwit fredad från all förlust, så måtte likwäl den Allmänhet, som då haft sina penningar i Werket insatte, hafwa blifwit blottställd för et lika äfwen, hells den ena delen af Allmänheten förmödas wara lika berättigad til beskydd och deltagande som den andra.

At alla så wäl under Pansaföringen förekomne, som af mig särskilt i underd. anförde omständigheter, wärdes E. R. M. i nåder inhämta, at jag icke upfälligen förstått eller förskingrat Discont-Werkets medel, utan endast af okunnighet, misräkning och förledande exempel medverkat til dess obestånd; men jag war likwäl at förebrå mig 2:ne fel: det ena at på dittadt namn hafwa öfvertagit et enda Lån, och det andra, at af Werkets Cassa uplåna penningar på Inwisningar, til hwilkas infriande jag wiserligen icke saknade utwägar, fastän jag för Eggenbäck icke förmodde, at dem med contanta penningar honorera. — En ofördelaglig Handels-Conjunctur, olyckshändelser och deraf upkomne tryckande behof, som förantledt til dessa mindre behörige åtgärder, kunna wäl derföre icke utgöra någon ursäkt; men det förra war alltför obetydligt, at kunna verka på Jurättningens bestånd, då Werket i alla fall icke förlorade til den förut innehafda säkerheten, och det sednare har för werket icke medfört någon förlust, då nöjagtig säkerhet för beloppet, så til Capital som Ränta derä, af mig blifwit ställt.

Någon annan än löslig egenmytta i mitt yrke har aldrig syrt mina steg, och min enskilda winning wid förvaltningen af Discont-Werket har varit förlusten af min timliga walfärd; och widkommande de mig til last förde omständigheter, at Handlanden Stahls öfvertagit 2:ne af mina Discont-Lån, och at jag af Handlanden Kock på en tid af et år upburit flera penning poster; så finnes rätta förhållanden det dermed wara fullkomligen uplyst i min til Kongl. Hof-Rätten ingifne Förklaring, som jag, til undwilkande af widlyftighet, mig underdänigt återopar.

Om det och möstigtwis skulle kunna wara förenligt med lagens förstånd och et sundt begrepp om hwad som egentligen innefattar förfalskningsbrott, det wäl säga, en handling, hwarigenom det, som

fbrut är rätt, förändras til orätt, at anse Werkets böcker och räkenskaper vara förfälskade: derigenom at deri uptagits såsom Contante medel hwad til en del bestått af enskilt: Alsignationer och Reverser, så skulle och hela detta Werk ifrån sin början och under dess fortsättning endast hafwa utgjort en förfälskningsanstalt, enär alla utgifna Lån uti Räkenskaperne uptagas såsom contanta Penningar, då likwäl iförre delen deraf endast bestått af Directionens egna Alsignationer och Reverser. Defutom har Räkenskapsföringen inom Werket icke tillhört min besättning, och utöfningen af förfälskning fbrut sätter nödwändigheten af en handläggning. Lagens tydning måtte wäl icke så alldeles så liggja i Domarens hand, at deri stadgade ansvarliga påföljder för wisa tydligen bestända fall kunna så tillämpas å andra til natur och egenkap wida tillämpliga förhållanden och omständigheter. I stället för Rättens ändre til Børgerliga Samhällets eftersefnad, biesse Lagen då en snara för mindre upplyste medborgare som af menstlig swaghet kunna fela, men derföre icke varit upfätligen brottslige.

§ 16 Cap. 4 §. Hand. B. beklammes answaret för den Gåldenär, som til sina Borgenärens förnjande affsatt sin Egendom och bestinnes på et bedrägligt sätt hafwa förmått dem, at anförtro honom deras egendom den han förstört eller undanstuckit, eller på hwarjebanda sätt hafwa brutat swet och till emot sina Borgenärer. Utom det, at jag aldrig kan komma at stå i et sligt förhållande til Statsverket, Banken, och det Allmänna, hos hwilka jag icke, såsom enskilt man, utan å Discontbolagets wagnar, håftar för af samma Bolag godkända förbindelser; så kunna dessa Höga Autoriteter och denna oupptäckta Allmänhet icke vara gifne eller rätte Borgenärer för, än wisadt är, at de werkligen något förlorat, eller genom något mitt activa bemiddande blifwit förmådde, at anförtro deras medel i min hand; ty at en så negativ handling som den, at icke genom uptäckten af Werkets obestånd afleda Allmänheten från insättning af medel i Discont-Werket, hwartil den blott hade en rättighet men ingen förbindelse, skulle under laglig form kunna anses som et förledande af den bestaffenhet och til den på följ, som berörde lagställe åsyftar, måtte vara rakt stridande emot lagens esprit och systemat. Då Rikens Höglöf. Ständer derförutom, på sätt C. R. M. genom Kungörelse den 18 sisl. Juli i nåder tillännagifwit, ansett full liquid för Werkets skuld vara möjlig och i den förmodan disponerat om blifwande öfwerstottet, måtte wäl och denna möjlighet til sin grund vara beräknad och sålunda kunna inträffa, utan at likwäl derigenom förekommes det jag emedertid på förband blefwe straffad för åtgärder, hwilkas åberopade skadliga påföljder för det allmänna blott woro imaginerade, eller så obestående, at de kunna blifwa inga. Enligt den härhos i underd. bifogade från Discont-Werket nu erhållne och til sin rigtighet beswarte Calcul, wisar sig, at totala bristen i Werkets tillgångar emot dess skulder utgjorde den 31 sisl. Aug., på Lån, gifne så wäl efter Rikens mentets föreskrift, hwilka icke kunna föras förre Directionen til last, som utgjorde desamma, i alt 378,483 R:dr 30 s. 9 r:st. — Men då liquiden för Discont-Lånen stier efter det af Rikens Höglöf. Ständer upgjorde sätt med $\frac{1}{10}$ afbetalning å hela Skulden, och Räkna för återskående beloppet, så anser jag Discont-Inrättningen efter åfwen underdånigt bilagde Intrestuträttning bör winna i laglig ränta 141,750 R:dr; och då erfarenheten wisat, hwilket åfwen genom upgift å Calculen utdröes, at Werkets öfwerräntor gå nära up med ordinarie räntan, samt det är ganska sannolikt hwad som åfwen af Discont-Contorets upgift wisordas, at flera Lån som närwarande Direction i sin Calcul såsom osäkra och inbegripna i den bristsumma bemålte Direction i Berättelsen wid Bolagsstämman den 8 Jan. detta år uptagit, til en del utgå, så anser jag med fullkomlig säkerhet at bristen i Disconten wid dess uplösning blir ingen; och i följd häraf, är det fullkomligen uppenbart, at i den händelse Rikens Höglöf. Ständer antagit C. Rgl. Mats nådiga Proposition af den 10 sisl. Dec., rörande Allmänna Penningwäsendets och Myntwärdets uprättshållande, hade ingen förlust för Malms-Discont-Werk kunnat åga rum, utan fast mera et betydligt öfwerstott inträffat, om efter samma nådiga Proposition utredningen blifwit förlängd til 10 år.

Lika owäntadt har det måst förekomma hwarje owelidig gransfare af lagens föreskrift i 8 Cap. 2 §. Miss. B., at C. R. Mats och Rikets Svea Hof-Rätt deraf kunnat göra en tillämpning af ifrågaswarande sak. Det answar som här stadgas, drabbar den, som förfälskar Rättens Domböcker eller Skrifter eller Kronans Räkenskaper och Handlingar, som til allmän nytta och rättelse äro. — Det är af mig i underd. ådagalagdt, så wäl at någon werlig förfälskning af Discont-Werkets Räkenskaper icke ågt rum, som och at jag, åfwen i motsatt fall, deruti icke deltagit; men at et enskilt Werts Räkenskaper och Handlingar, om och desse varit til rättelse för något allmän Penninge-Werk, skulle kunna förwandlas til lika egenkap med sådana Kronans Räkenskaper och Handlingar, som til allmän nytta och rättelse äro, synes icke vara et resultat af den lugna pröfningsens styrka, utan fast mer en öfwer all grans uskräckt tolkningsrätt af tydliga föreskrifter i lagen, hvars helgd härigenom blefwe rubbad

til sin grund, och samhället bragt i et beroende af **Damare-Magtens** godtycke, som kunde förantleda till mera wådliga följder för allmänna säkerheten än alla **Discont-Inrättningar**s obestånd.

Så tillfredsställande det i allmänhet må vara, at hwarje lagstridig och odödel handling i samhället, på et med lagens kraf och rättwisans fordringar öfwerensskämmande sätt, blir straffad, så magtpåliggande är det dock, at en nödig jemnhet derwid iakttages, så at lagen i lika mån både fredar och straffar alla medborgare, utan afseende på högre eller lägre förbrytare, hwarförutan förtryck och tyranni i lagstyningen lätt kunna insnyga sig. Jag förstår tilläfventyrs icke at bedömma, om min och allmänhetens billiga fordran i detta afseende kan anses vara på et tillfredsställande sätt uppfyllt, genom **Riksen Höglöf. Ständers**, såsom lagstiftande magt, widtagne Beslut, at fretkinna **Götha Canal Discont-Direction** från allt åtal i och för uppenbara afwikelser från **Reglementariska** föreskrifter wid förvaltninge af berörde Werk och deraf uppkommit obestånd, hvars följder för Staten och det Allmänna torde war af vida större betydhet, än de, hwarför **Malms-Disconts-Directions** Ledamöter wid samma t och under enahanda rådande opinton blifwit dömda såsom de grofwaste brottlingar i Staten. — Men om dock dessa så alldeles motstridiga beslut härleda sig från de olika åsikter som legat til grund för bedömandet af denna lika beskaffade sak; så stå de ändå icke at förena med den harmoniska anda som bär råda emellan lagstiftande och lagstipande magten, samt den allmänna rättwisa i utöfningen af böghedera som medborgare hafwa rätt at förwänta.

Allernådigste Konung!

Jag har aldrig under frymteriets mantel sökt döda mina af oförstånd och förwillelse begångna felagtigheter, eller genom sintlighetens utwägar kasta dem på andra; men, om dock dessa fel och misstag kunna anses för stora och mindre förlåtliga, så har jag redan undergått et deremot svarande lidande, hwarigenom de böra kunna wara förlösta. Jäse nog dermed at jag, genom förtusten af min icke obetydliga Egendom blifwit författ i armodets belägenhet och tryckande bekymmer för lifwets bergning, ej mindre för mig sjelf än hustru och barn; jag har äfwen på et för hella och krafter högst kämbart sätt fått widkännas personlig misshandling genom et i 11 månader utslädt nestigt häfte — och om allt fått gå sin naturliga gång, utan binder af medlidande wänner och anhöriga, hwilka emot mig utöfwat en menfslighet som jag förbåfwes anropat hos härwarande werkställare af de wredgade lagarne, så hade jag, i saknad af allt underhåll för lifwets oundgängeligaste behof, längesedan varit et offer för det grymmaste af alla dödsfätt. Mätte dock mitt framtida ändå nog olyckliga öde icke wara på förhand så bestämt, at äfwen denna grymma öde skulle blifwa et mål för mina önsningar och af mig förbedragas framför et lif, dömdt at borttränas i wanårande björ! — Men, så länge jag ännu bibehåller öfwerlygelsen om **E. R. M:ts** nådiga omwårdnad äfwen för Desz willsefarande trogne undersåtare, kan jag icke heller öfwergifwa hoppet om den rättwisa, jag härmedets i djupaste underdånighet påkallar, samt den nåd och mildhet i utöfningen deraf jag i lika underdånighet anropar.

Med djupaste undersätlig wördnad, nit och trohet framhårdar til dödsstunden,

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Eders Kongl. Maj:ts

Malms Stotts-Häfte den 7 Sept. 1818.

allerunderdånigste och tropligtigste tjenare och undersäte,
S. Christ. Björkman.

Med afskfna underdåniga beswären lika lydande intyggar

Em. Nerman,
Häradsbörding.

Bilagor.

Förklaring til Höglof. Kongl. Swea Hof-Rätt af den 26 Maj 1818. (Förut tryckt.)

Discont-Contorets Calcul öfwer Werkets ställning den 31 Aug. 1818. Så lydande:

Calcul öfwer Malmö Banko-Discont-Werks tillstånd d. 31 Aug. 1818.

	R:dr.	ß.	r.	R:dr.	ß.	r.
Werkets Skuld För Utlöpande Reverser	1,273,152	11	6			
Utsignationer å Banken	106,420					
På Creditivet	299,992	31	11			
Provisionellt beräknad ränta				1,679,564	43	5
				60,435	4	7
Werkets Tillgång i Banken infatte	190,932	8	5	1,740,000		
i Casan behållna	47,189	12	8			
Utestående Lån mot 6 pC.	1,267,436	23	3	238,112	21	1
Privata Invisningar och Reverser	465,967	20	11			
Uti Interims-Directionens Berättelse til Bolagsstämmen d. 8 Jan. sistl. uppgifne hela förlusten til 720,000 R:dr hvaribland circa 37,000 R:de såsom twifvelagtige och påräknade at til en del ingå; afwen som privatas Invisningar och Reverser der utpagas til circa 496,000 R:dr, hwilka nu äro minskade med inbetalte 30,000 R:dr, således torde man skäligen kunna nedsätta Calculerade förlusten til	680,000					
Nämnde Berättelse påräknar förra Directionens samt Ståhles, Kocks och Malmros's sequestrerade Egendomar lemna ersättning för circa				1,053,403	44	2
Då upstår Brist				70,000		
				378,483	30	9

Sedan Höglofs Ständer förordnat, at Utkönen få återbetalas med $\frac{1}{10}$ hwarje 6:te månad, då också Ranta för återstående beloppet erlägges, så upkommer af denna ränta en minskning i bristsumman af circa 141,750 R:dr enligt uträkningen här efteråt.

Enär nu i beräkning tages, at öfwerräntan innewarande är sigit til nära lika belopp med utlåningsräntan, och en del af de för osäkra ansedda Lån förmodligen ingå, så synes sannolikt at förlusten wid Werkets uplösning blir ganska ringa.

Af Utlånte		R:dr.	ß.	r.
1819	Mars 1 Inbetaltes $\frac{1}{10}$	1,050,000.		
	D. D. Ingår Ranta för $\frac{1}{10}$	105,000.		
	Sept. 1	945,000.	28	350.
1820	Mars 1	840,000.	25	200.
	Sept. 1	735,000.	22	050.
1821	Mars 1	630,000.	18	900.
	Sept. 1	525,000.	15	750.
1822	Mars 1	420,000.	12	600.
	Sept. 1	315,000.	9	450.
1823	Mars 1	210,000.	6	300.
		105,000.	3	150.
		R:dr	141,750.	

Förestående Calcul har jag på begäran jemnfört med Discout-Contorets Räkenskaper och funnit at de i denna Calcul upptagne bestämda summor äro enligt med förhållandet wid sist förflutne Aug. månads utgång. Det warder härmed attesteradt. **Malms Discout-Contor d. 7 Sept. 1818.**

C. Mengel,
Kamrerare.

Med Original-Calculerne lifa Indande, intygat

Em. Nerman,
Häradsbörding.

Affritt.

210. Underdånige Påminnelser.

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Då Advocat-Jiskalen Kruse i sina underdåniga besvär sielf ansett den, genom Högloff. Kongl. Swea Hof-Rådet underdånigst öfwerlagade Utslag, förra Discout-Directionens Ledamöter äddmde bestraffning wara för dem mera förtroßande, än det dödsstraff, för påståendet hwaraf, Advocat-Jiskalen så ihärdigt, men fruktloft, bemödat sig at tilskapa något lagligt skäl, skulle det wäl synas, som wore Advocat-Jiskalen Kruse icke älskare af förfänade grymheter; men då det icke bür kunna supponeras, at Advocat-Jiskalen endast åsyftar en, efter des omdöme, med Bankoförfattningarne mera förentlig bestraffning å Discout-Directionen, til förekommande eller försoning på förband af alla de brott, Bankens Betsening hadanefter ärnar, eller möjligtwis kan begå; så måste det förefalla swårt för det naturliga begreppet, at kunna utgrunda annat ändamål med de af honom underdånigst anförde besvär, än det, at såmedelst än widare förlänga Directionens lidande, genom fortsätningen af et på andra året reban utgårdadt lidande i et swårt häfte. — Då under en sådan förutsättning wisa sig Advocat-Jiskalen Kruses åsigtter i berörde fall wara til grundfärgen något melerade.

Banken må nu betraktas såsom det heligaste ting i hela Christenheten, så lär den ändå icke kunna tillerkännas widsträcktare prerogativer, än at til gods njuta sin tilståndiga rätt. Denna har Banken til fullo erhållit, genom de för des fordran stälde och beloppet wida öfwerfligande säkra Hypotheker, hwilka i samma stiel som då Advocat-Jiskalen Kruse, å Bankens wagnar, sielf derpå lade hand, blifwit til efterträdande Interims-Directionen öfwerlemnade, utan at något det ringaste deraf blifwit förångradt. — Det måste således för alla andra, än Advocat-Jiskalen sielf, wara obegripligt, hwad han egentligen will hafwa sagt med sitt ouphörliga uprepande af Bankens skadelöshällande och ersättning för förskingring af de til Bankens säkerhet stälde Hypotheker, enär något werkligt äfwentyre för Banken hwarken i et eller annat afseende någonsin warit i fråga eller möjligen kan äga rum, samt det icke heller bür kunna förmodas, at Advocat-Jiskalen Kruse, på fullt allwar skulle kunna anse den å Banken för des försträckningar öfwerläte förmånsrätt i Discout-Werkets alla effecter, såsom en Hypotheks Handling af annan betydelse, än at alla de Effecter, som å Werket woro besintlige, då fråga om någon ersättning för Bankens fordran kunde uppstå, skulle häfta för Bankens werkliga pretensioner. I motsatt fall och då laglig Pant är af den egenkap, at icke så förnyttas eller ombytats, skulle Discout-Werket, i samma stund en sådan hypotheks afhandling war gifwen, blifwit stående ordeligt och på et emot Inrättningens ändamål samt det för förvaltningen deraf utfärdade Reglemente stribande sätt, afstannat i sin werksamhet. — Men Advocat-Jiskalen Kruse har icke stannat i sitt loyp wid sielfwa ersättningsfrågan. Han synes äfwen hafwa för affigt, at derutöfwer göra en acquisition til förmån för Banken, då han nu först yrkar särskilt betalning för Directionens under den 1 Jan. 1813 och 5 Oct. 1815 til Banken utgifne förbindelser för sielfwa Creditivet, och för Reversalet til Banco-Discouten, då likwäl denna Werkets Creditivskuld, jemte Banco-Discoutens fordran förut är beräknad bland Bankens fordran i det hela, desförre säkerhet blifwit ställd och hwaremot dessa förbindelser för långre tid sedan bort återställas. Om och et så lagstridigt anspråk skulle kunna ursäktas genom Advocat-Jiskalen Kruses nitfulla bemödande, at så befordra Bankens fördel och bästa, det någon Gewinnst enligt 74 §. af 1668

Års Banko-Ordning blefve öfrigt at användas ad publicos usus, så torde likväl detta försök, till besfrämjande af et annars godt ändamål, så räknas bland de misslyckade.

Jag har i öfrigt så väl i min til E. K. M:t och Rikets Svea Hof-Rätt ingifne Förklaring, som också i mina hos E. K. M. underd. anförde Besvär, med grundliga skäl sökt ådagalägga, ej mindre o-lämpligheten af vederbörande Åklagares emot mig gjorda påståenden, än äfwen det mindre rättvisa afseende Kongl. Hof-Rätten, i underdånigst öfverklagade Utslaget derå författat. — Och det är under ytterligare återopande häraf, som jag nu Underdånigst öfverlemnar målet til E. K. M:t:s nådigste pröfning.

Med djupaste undersåtlig wördnad, nit och trohet framhårdar til öfverhöfningen,

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Eders Kongl. Maj:t:s

Malmö Slotts-Häfte d. 27 Dec. 1818. *Öfverunderdånigste och trofastigste tjenare och undersåte,*
S. Christ. Björkman.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Med afgifna underdåniga påminnelserne till Iodande, Ingevar

Em. Nerman,
Häradsbörfding.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

www.books2ebooks.eu